

ŞEHADET DESTANI

Doç. Dr. Ömer MENEKŞE

Milletlerin en büyük kültür mirasları destanlarıdır. Yüzyılların ötesinden, tarih öncesi çağlardan süzülerek gelen destanlar, milletlerin hafızalarıdır. Destanlar; milletin kimliği, en yüksek duygu, düşünce ve isteklerini ifade eden ve değişmez özelliği kahramanlık olan eserleridir.

Destanı zaman içinde millet doğurur, destan da zaman içinde milleti yoğurur. Tarihi olmayan milletlerin, tarih yazmamış, milletlerin destanları da olmaz, olamaz.

Destan kahramanları, yıllar, yüzyıllar geçse de milletin hafızasından silinmez, kaybolmazlar. Onlar toplumlardaki manevî önderlerdir.

Her milletin tarihinde, toplum hafızasında ve hayatında derin izler bırakmış, sayısız destanlar vardır. Vatanını, mukaddesatını, canından ve malından aziz bilen milletimiz de; bu uğurda gözünü kırpmadan her türlü fedakârlığa katlanarak, mukaddesat yolunda ölmenin, dünyada erişilebilecek en yüksek rütbe olduğunu gönlüne nakşederek nice destanlar yazmıştır.

Alpaslan'ın Malazgirt Zaferi bize Anadolu'yu, Fatih'in fethi bize dünyanın en güzel şehri olan İstanbul'u kazandırdı. Çanakkale, dünya tarihinin bir benzerini kaydetmediği bir zafer, Kurtuluş Savaşı dünyada eşine az rastlanan milletimizin iman dolu sinisinin bir destanı oldu.

Anadolu'nun her karış toprağı, arkalarında kutsal bir vatan, şanlı bir tarih ve muhteşem bir destan bırakan şehitlerimizin kanıyla yoğrulmuştur.

Anadolu'nun bağrında yatan her bir şehidin bir kahramanlık hikayesi, bir efsanesi, bir destanı vardır ve bu destanlar, kadir kıymet bilir Anadolu insanımızca söylenip gelir asırlardan beri...

Şehitler, tarihin kalbidir. Bu millet gözünü kırpmadan tarihler boyunca bu makama erişmek isteyenlerin destanına şahittir. Bu öyle bir makam ki, Rabbimiz onu övmüş;

"Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü zannetme! Bilakis onlar hayatta olup, Rablerinin katında yaşarlar, rızıklanırlar. Allah'ın lütfu kereminden ihsan ettiği nimetlere kavuşmaktan dolayı sevinç içindedirler. Arkalarından henüz kendilerine katılmayan (müstakbel şehit) dindaşlarına da kendilerine hiçbir korku olmayacağına ve üzüntü hissetmeyeceklerine dair de müjde vermek isterler." (Âl-i İmran, 169,170)

Bu öyle bir merteye ki, Peygamberimiz ona kavuşmayı dilemiş;

"Kudret ve iradesiyle yaşadığım Allah'a yemin ederim ki, Allah yolunda savaşıp öldürülmeyi, sonra tekrar dirilerek savaşıp tekrar öldürülmeyi, ardından yine dirilerek savaşıp yine öldürülmeyi arzu ederdim." (Buhârî, Cihad, 7; Müslim, İmare, 103)

Bu öyle bir derece ki, Peygamberimiz onun yüceliğine işaret etmiş;

"Hiç kimse, Cennet'e girdikten sonra, bütün dünyaya sahip olması karşılığında bile, tekrar dünyaya dönmeyi arzu etmez. Yalnız şehitler, gördükleri hürmet ve faziletten dolayı, dünyaya dönüp tekrar şehit olmayı arzu ederler." (Buhârî, Cihad, 6; Müslim, İmaret, 29)

Tarih boyunca birçok zorlu imtihanlarla karşı karşıya kalan milletimiz, imanından aldığı güçle din, vatan ve mukaddesat uğrunda nice destanlar yazmış, her zaman hür yaşamış ve hürriyet uğruna her türlü fedakârlığı yapmaktan çekinmemiştir. Aç ve susuz kalmayı göze almış, fakirliğe razı olmuş ama vatansız kalmayı asla kabullenmemiştir.

İşte 15 Temmuz... Yine bir destan yazdı milletimiz... Millete kıyım yapmaya kalkanlar milletin kıyamıyla karşı karşıya kaldı...

15 Temmuz... Türkiye'nin, sabahına yeniden doğduğu gece.

15 Temmuz... Milli Mücadele'den sonra ezanın, bayrağın, imanın, vatanın yeniden aynileştiği, birbirine sarıldığı ve bir İslam yurdunun bir milletin bağrından çıkan haykırışla yeniden "Ben varım" dediği gece.

15 Temmuz...

Sütçü İmam'ın, Nene Hatun'un, Çanakkale şehitlerinin vatan savunması için torunlarının şahsında yeniden bedenlendiği gece.

15 Temmuz...

Malazgirt'te, Kosova'da, İstanbul'un Fethinde var olan ruhun, nesiller sonra kendini aynı şuurla yeniden ortaya çıkardığı şehadet aşkıyla şahlanıp mukaddesatına sâhip çıktığı gece.

15 Temmuz...

'Ölürsem şehit kalırsam gazi' inancıyla kulağında salâ, dilinde tekbir, elinde bayrak ile üzerlerine ölüm kusan helikopterlere, bomba yağdıran uçaklara aldırmadan şehadete koştuğu gece.

15 Temmuz.

Ezanların, salaların, şehadete tanıklık ettiği, "Ya Allah bismillah, Allahüekber" nidalarının ebedi bir İslam mührü olarak bu ülke insanının yüreğine kazındığı gece.

Evet bu bir şehadet destanıdır. Bu bir iman ve kahramanlık destanıdır. Unutulmayacak ve dahi unutturulmayacak bir destandır bu...

Şimdi şehitlerimizin canlarıyla bahsettikleri bu destanı kardeşliğimizle, birliğimizle taçlandırma, milletçe kenetlenme ve geleceğimizi birlikte inşa etme

zamanıdır. Aramıza ayrılık ateşleri düşüren şer odaklarını mağlup etme zamanıdır. Bizi birbirimize karşı kıskırtacak şeytani fısıltıları, bütün fısıltıları susturma zamanıdır. Şehitlerimizin kanlarıyla imzaladığımız, gazilerimizin sancularıyla perçinlediğimiz bu muazzam kardeşliğe sahip çıkarak varlığımızı cümle mazlumlara, cümle mağdurlara ümit diye adama zamanıdır.

Bu vesile ile cennet vatanımızı bizlere kanları ve canları pahasına miras bırakan, bu uğurda canlarını veren aziz şehitlerimizi, yaralarını bir istiklal madalyası gibi bedenlerinde taşıyan gazilerimizi her daim minnet ve şükranla anıyoruz.

"Ey bu topraklar için toprağa düşmüş asker!

Gökten ecdat inerek öpse o pak alnı değer.

Ne büyüsun ki, kanın kurtarıyor Tevhid'i...

Bedr'in arslanları ancak bu kadar şanlı idi.

Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın?

Gömelim gel seni tarihe desem sığmazsın

Ey şehit oğlu şehit isteme benden makber,

Sana âğuşunu açmış duruyor Peygamber” (Mehmed Akif Ersoy)